

Agua de Vilajuïga , vins del pallars i la singularitat

A principis d'abril s'anunciava el tancament de la històrica empresa Aigües de Vilajuïga, després de més de 113 anys d'història. Aquesta empresa dedicada a l'embotellament i la distribució d'aigua gasificada que beu d'una deu de la serra de Bardera, ha estat una marca molt lligada a l'Empordà i per extensió, a les comarques gironines. Molts empordanesos han compartit alguns dels grans moments de la seva vida amb aquesta aigua declarada mineromedicinal al 1904. Però més enllà d'aquest arrelament al territori i de la popularitat que li va donar Salvador Dalí, el que ha fet especial l'aigua de Vilajuïga era el seu gust. Un fil subtil de gas afegit, que l'allunyava tant de l'aigua natural com de l'aigua amb gas tradicional. La marca vilajuienca gaudia d'una munió de fidels que apreciava el seu característic gust i que no dubtava a comprar-la o demanar-la sempre que podia. A l'Empordà, tots tenim algú proper que la demana sempre que la veu a la carta d'un restaurant.

La notícia va caure com una bomba a l'Alt Empordà. Només comparable a la transformació que van patir els Banys de la Mercè de Capmany en el seu moment.

Fa només una setmana s'anunciava que una de les multinacionals més potents del país, la farmacèutica Grífols, tenia la intenció de comprar Aigües de Vilajuïga i que tenia previst presentar un pla de modernització per a la marca, amb la qual cosa no només mantindria l'activitat de l'empresa embotelladora amb tots els seus treballadors, sinó que la intenció és modernitzar-la i potenciar-la.

El dia que es va conèixer la notícia, l'alcalde de Vilajuïga va confirmar que des que es va anunciar el tancament de l'empresa, els propietaris han rebut diverses ofertes per comprar i relançar la marca Aigües de Vilajuïga.

Què té Aigües de Vilajuïga que fa que tingui tants pretendents i que aconsegueixi l'aposta decidida d'una de les empreses més importants del món en el seu sector?

Quantes empreses amb un passat brillant hem vist com desapareixien sense pena ni glòria i a dia d'avui només viuen en el nostre record?

La resposta és molt clara: singularitat. L'aigua de Vilajuïga és única. I això ho saben els que la consumeixen. Té un gust especial que segurament no agrada a la majoria de la població, però, en canvi, agrada a una minoria genys menyspreable. I és per això que ha tingut tants pretendents, és per això que la notícia va impactar tant a la demarcació i és per això, que Grífols hi aposta.

He pogut comprovar un cas similar en els darrers dies. En aquest cas, en un estadi inicial, sobre com a través de la singularitat, una zona del país està tirant endavant un projecte de llarg recorregut al Pirineu. En concret, de com la zona del Pallars està tirant endavant un projecte vitivinícola a l'entorn dels vins d'alçada que està revolucionant la zona, alhora que desperta l'atenció del món del vi.

La singularitat de fer vins d'alçada al Pallars, de retornar la vinya al Pirineu, és també quelcom que fa especial el projecte i explica l'interès i les sinergies que està generant.

I és que allò singular, sempre té futur.

Tant el cas d'Aigües de Vilajuïga com els vins del Pallars ens mostren com quan els projectes tenen substància i no es limiten a copiar, sinó que tenen clar que han de diferenciar-se i si pot ser, esdevenir especials, la gent hi aposta. En primer lloc els consumidors, però també són capaços d'atraure recursos. Tothom que tira endavant projectes, ja sigui des del sector públic o privat, hauria de fixar-se en aquests exemples. L'aposta per allò que és singular normalment és garantia d'èxit. Quantes propostes que són pràcticament calcades a les del veí, en qualsevol dels àmbits que ens fixen, apareixen cada dia als mitjans? Quants d'aquests projectes han anat desapareixent sense pena ni glòria? Quants reben propostes tan potents com la que ha rebut la històrica empresa de Vilajuïga?

Preguntes que ens hauríem de fer i que de ben segur ens ajudarien que els nostres projectes siguin més potents i atractius.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/06/15/agua-vilajuiga--vins-del/851729.html?utm_source=rss